

TẤM LÒNG CỦA MẸ

Bàn tay mẹ êm dịu
Lưng mẹ dịu ru con
Tấm lưng mẹ cong cong
Như cầu vồng che chở.

Sáng con đi học sớm
Bóng mẹ chớm vụt đi
Tối đến con ở nhà
Mẹ lại vội tăng ca.

Mỗi ngày trôi đi mau
Tóc mẹ thêm bạc mãi
Con không khỏi lo lắng
Lòng luôn tự cố gắng!

Con tự hứa với lòng
Sẽ vươn tới thành công
Để mẹ luôn tự hào
Con yêu mẹ biết bao!

Dương Ngọc Trường An
Lớp 7/3